ТЪРЖЕСТВЕННО ЗАКРИВАНИЕ

ВТОРАТА РЕДОВНА СЕССИЯ

НА

VIII^то ОБИКНОВЕННО НАРОДНО СЪБРАНИЕ.

София, 4 Февруарий 1896 година.

Прѣди пристиганието на Негово Царско Височество Князътъ, народнитѣ прѣдставители бѣхж заели мѣстата си. Негово Блаженство Началникътъ на Българската Черква Екзархъ Иосифъ I-й, окрженъ отъ членоветѣ на Св. Синодъ стоеше отъ дѣсната страна на Княжеския Тронъ; въ дипломатическата ложа се намирахж пратеникътъ на Негово Императорско Величество Всероссийский Императоръ, графъ Голинищевъ-Кутузовъ, пратеницитѣ на Негово Императорско Величество Султанътъ, Тѣхни Прѣвъсходителства Музаферъ Паша и Костаки Каратеодори Ефенди и чуждестраннитѣ дипломатически агенти; въ залата се намирахж нѣколцина митрополити, епископи и архимандрити, духовнитѣ началници на другитѣ вѣроисповѣдания, кореспондентитѣ на мѣстния и иностраненъ печатъ и многобройна публика. Ложитѣ и галериитѣ бѣхж прѣпълнени съ множество и отъ двата пола.

Въ 12 1/4 часа слѣдъ пладнѣ единъ залпъ отъ 21 топовни гърмежа извѣсти тръгването на Негово Царско Височество Князя отъ Двореца.

На 12 1/2 часа Негово Царско Височество потегли за Народното Събрание, по слѣдующия церемониялъ:

Едно отдѣление конни стражари.

Софийскиятъ Градоначалникъ на конь.

Два взвода отъ Княжеския Лейбъ-Гвардейски Ескадронъ.

Придворнитѣ екипажи.

Негово Царско Височество въ каляска.

Отъ дѣсно на Княжеската каляска Почетниятъ Флигелъ-Адютантъ, Столичниятъ Комендантъ на конь.

Отъ лѣво на Княжеската каляска Флигелъ-Адютантътъ, Командиръ на Лейбъ-Гвардейския на Негово Царско Височество Ескадронъ, на конь.

Два взвода отъ Княжеския Лейбъ-Гвардейски Ескадронъ.

Софийскиятъ гарнизонъ, съ знамена и музики, бѣ поставенъ въ шпалиръ отъ Двореца до Народното Събрение.

Една рота почетенъ карауль дочака Негово Царско Височество до входа на Народното Събрание.

Бюрото на Събранието, както и Министерскиятъ Съвѣтъ, посрѣщнахж Негово Царско Височество на придвѣрието у входа на Народното Събрание.

Пристиганието на Негово Царско Височество се съобщи на Народното Събрание отъ подпрѣдсѣдателя му г-нъ Д-ръ Георги Янковъ.

Негово Царско Височество влѣзе въ залата на Народното Събрание, прѣдшедствуванъ отъ Бюрото на Събранието и Министерския Съвѣтъ и послѣдванъ отъ гражданската и военната Си свита, и всрѣдъ шумни ржкоплѣскания и продължителни викова „урра“ се въскачи на Трона.

Бюрото на Събранието и Министерскиятъ Съвѣтъ застанахж отдѣсно на Прѣстола, до Негово Блаженство Екзарха и членоветѣ на Св. Синодъ, а гражданската и военната свита на Негово Царско Височество — отъ лѣво.

Сѣднжлъ на Прѣстола, Негово Царско Височество произнесе слѣдующето Слово за закриването втората редовна сессия отъ VIII-то Обикновенно Народно Събрание.

„Господа Пръдставители,

Приятно ми е да отбѣлѣжѫ, че и въ тази сесия, Вие съ вѣщина положихте просвѣтенитѣ си трудове и старания за всестранното изучване на въпроситѣ, подложени на Вашето обсѫждание.

Господа Пръдставители,

Приетиятъ отъ Васъ Наказателенъ законъ, съставлява една гордость на Вашата законодателна дѣятелность. — Гласуванитѣ отъ Васъ закони, пръдложения и кредити не ще закъснѣѭтъ да укажѫтъ своето ползотворно влияние за вѫтрѣшното уреждане и укрѣпване и за икономическото повдигание на страната и напълно да оправдаѭтъ довѣрието, което народътъ и Короната сѫ възложили върху Васъ.

Господа Пръдставители,

Съ голѣмо удоволствие исказвамъ Своята искренна благодарность къмъ Моя възлюбленъ народъ въ вашето лице — неговитѣ пръдставители — за любовьта и пръданностьта, които така тържественно Ми исказа, по случай знаменития актъ отъ 2-й того. Тия изявления Ме насърдчаватъ и подкрѣпятъ въ непоколебимото Ми рѣшение да посвѣтѭ всичкитѣ Си сили и старания за благото и възвеличаването на Нашето мило отечество.

Господа Пръдставители,

Благодарение на извънредното благоволение на **Негово Императорско Величество Султана** — Нашия сузеренъ — неопрѣдѣленното международно положение на България е на пѫть да се уреди. Направената отъ **Негово Императорско Величество** постѫпка прѣдъ Великитѣ Сили, за признаването на днешния редъ въ България, както е вече извѣстно, неостанѫ безъ благоприятни отзиви.

Тоя щастливъ исходъ изъ дългогодишната международна криза, въ която се намираше Нашата Държава не по̀-малко се длъжи и на особенното благоволение, което **Негово Императорско Величество Всероссийски Императоръ, Николай II,** питае къмъ България. Благодарение на тия скѫпи за Насъ чувства на Руския Царь, Той удостои Българския Княжески Домъ съ своето въсприемничество, — прѣдъ Святия олтарь, — на Нашия любимъ синъ — Българския Прѣстолонаслѣдникъ **Негово Царско Височество Борисъ,** Князь Търновский, и благоволи да поднови прѣкѫснѫтитѣ политически сношения на Руссия съ България.

Господа Пръдставители,

Благодарѭ Ви още единъ пѫть за положенитѣ отъ Васъ трудове и старания, и като Ви пожелавамъ честито завръщание по домоветѣ, обявявамъ втората редовна сесия на осмото Обикновенно Народно Събрание за закрита.“

Слѣдъ това Негово Царско Височество станѫлъ на крака извика: „да живѣе България!“

Прочитанието на Тронното Слово, както и възгласа „да живѣе България“ бидохѫ съпроводени съ въодушевителни „урра“ и шумни и продължителни ржкоплѣскания, врѣдъ които Негово Царско Височество излѣзе изъ засѣдателната зала на Народното Събрание и се завърнѫ по сѫщия редъ въ Двореца.

Излизанието на Негово Царско Височество отъ Народното Събрание се извѣсти съ салютъ отъ 21 топовни гърмежа.

Музикитѣ при идването и връщанието на Негово Царско Височество свирѣхѫ народния химнъ.

Прѣдсѣдатель: Т. Теодоровъ.

Подпрѣдсѣдатели: Д-ръ Г. Янколовъ. Д-ръ Ст. Даневъ.

Секретари: Дам. Цековъ. Дим. Марковъ. Ат. Краевъ. Геор. Юруковъ.

Секретари: Мих. Такевъ. Никола Козаревъ. Алекси П. Ангеловъ. Манолъ Стефановъ.

Началникъ на Стенографическото Бюро: Хр. П. Константиновъ.